VÖRÖS ISTVÁN

Vörös István (Budapest, 1964 –)

Költő, prózaíró, kritikus, irodalomtörténész, esszéista. Tanulmányait magyartörténelem és magyar-cseh szakon végezte. 1997-től Pázmány Péter Katolikus Egyetemen tanít magyar és cseh irodalmat, kreatív írást. Eddig 21 kötete jelent meg.

„Mikor születtem, még nem volt internet, laptop, mobiltelefon, multiplex mozi. Volt viszont cirkusz, bábszínház, könyv, és volt már tévé. Úgy nőttem föl, hogy a rendszeresen olvasók és az egyáltalán nem olvasók előtt is az egyik legfőbb erénynek az olvasás számított. Ennek az elvárásnak jól megfeleltem. Tévét se igen néztem, akkoriban a műsorokat kis megvetéssel emlegette még az is, aki beszélt róluk. De azóta fordult a világ. Itt maradtam múlt századi elveimmel, nincs mobilom, sokat olvasok, de a vonaton egyre kevesebben mosolyognak rám e miatt. Megpróbálom megérteni, mi változott, és elmondani, mért nem változott bennem semmi. Sőt, mindezt tovább is adni – gyerekeknek érthetően akár.

A hajnali tolvajból írtam egy gyerekdarabot, *Padlizsán és paprika* a címe, 2009-ben került a Petőfi Irodalmi Múzeum színpadára Kováts Kriszta rendezésében. Több bábdarabot is írtam, 2006 óta van a Budapest Bábszínház műsorán a Michael Ende meséjének motívumaira írt *Mackó és az állatok,* 2007-ben pedig a kecskeméti Ciróka Bábszínház mutatta be *A leselkedő boszorkány* c. darabomat. Mindkét előadást Veres András rendezte. Szívesen ajánlom gyerekeknek is a Baltazár Színház *Repülési engedély angyaloknak* és *Aki nevetve született* c. előadásait, melyeket 2003, illetve 2005 óta tartanak műsoron, mindkettő Elek Dóra rendezése.

Azt hiszem, bőven van mit mondanom a gyerekeknek, 30 éves koromig a szüleimmel éltem, ha tetszik, gyerek maradhattam, aztán viszont hamarosan szülő lettem. Mind a két oldalról ismerem a helyzetet, és nem is volt időm elfelejteni a gyereksors nehézségeit és örömeit."

„Mindegyikünknek jár, hogy zseni legyen, és mindegyikünk el is tudja érni."

„A vers mindig játék, még ha a legkomolyabb is."

KÖNYVEK

A hajnali tolvaj,
ill. Ság Annamária, Spóte Stany, Csimota, 2004.
Apám kakasa ,
Lackfi Jánossal, ill. Molnár Jacqueline, Noran, 2009.

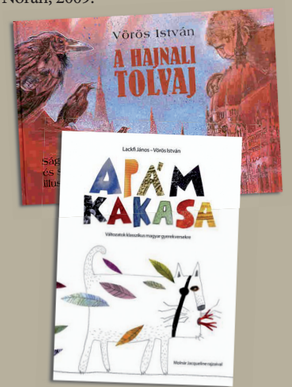

FONTOSABB DÍJAK

József Attila-díj, 2003.

KÖNYVISMERTETŐ

„Vörös István *A hajnali tolvaj* című verses meselabirintusa úgy műfaját, mint szerkezetét tekintve rendhagyó könyv. Mindkét újítás kulcsa az idő újszerű kezelésében rejlik. Szerkezete lehetővé teszi, hogy az olvasó szabadon vándoroljon a versek között, s más-más úton haladva rakja össze (mint egy puzzle-t) a történet különféle elemeit. A cselekményben való tetszőleges előrehaladás irányát utalások segítik, melyek megjelennek mind a szövegben, mind az illusztrációkban. A történet főszereplője Misi szemtanúja az idő elrablásának, mely elindítja a képzeletbeli (?) utazást. Ennek során keveredik a hétköznapok, a gyermeki fantázia és az álmok világa. A több síkon futó cselekményben Misi elindul a rejtély nyomába, miközben a szülők mit sem sejtve alusszák az igazak álmát, mert az idő elveszett..."

A kékruhás ember

Földi királyság
égi lovagja,
kék ma a pártám,
éteri szoknya.

Hogyha terád a
rét nevetett,
fénye előtted
lépegetett,

láthatod egyszer,
el ne felejtsd:
Mindegyik ember
kék nefelejcs.

De nehéz rossznak lenni
(Egy csalódott boszorkány éneke)

Ha én győzök, az nekem jó vég,
de a jó vég rossz énnekem,
a hepiend nem olyan rossz,
már magam is élvezem.

Nem lehet mindig rossznak lenni,
mert a rossz nem működhet jól,
ha jól működik már nem is rossz,
kilóg a föld az ég alól.

Kilóg az ég alól egy tündér.
Az utcazajban hegedű.
Csak rosszul tudtam rossznak lenni.
A jó íze ma keserű,

ám holnap talán savanyú lesz,
de csak mint a limonádé,
méz kell bele és hozzá süti.
Enyém a jó, a rossz másé.

Csupa por, csupa só

Porból süt a lány, nem a pék
gezemice-pizzát.
Figyeli nagyanyó,
keresi a titkát.

Sótól fogy a hó, fogy a jég,
belepi az utcát.
Zacsiba tesz a lány
gezemice-pizzát.

Labda a nádban

Balatonparton
a nádi világba
sodródott egyszer,
a fiam labdája.

Flakon a nád közt,
az iszap büdös volt,
sásbokor alján
kis zsebrádió szólt.

Egy csupasz ember
a vízbe beugrott,
barna gatyája
a faágon lógott:

Senki se látta,
csak magam nevettem,
ott a mocsárban
földerült a kedvem.

Így tesz a nádas,
elrejt aztán kilök.
Itt van a labdád,
már hozom is, kölök.

Decemberi lovasok

Beláthattok torkomba égi angyalok,
ha esik a hó, én eget falok,
eget falok, nagy fehér pelyheket,
decemberben van éggyümölcsszüret.

Fehér körte és hófehér eper,
tán szárnyam van, mert fölfelé emel,
az előbb még a Moszkva tér kövén
útban a metró felé jártam én,
és most a mozgólépcső fölfelé forog,
fenyőfaárusok, fölöttetek vagyok.

Fölöttetek vagyok, színes-gyümölcs-evők,
fekete és sáros alattatok a föld,
de én nyolc éves létemre lovagolok,
apám nyakában ülni katonadolog,
nyerít a tér, a szürke házak is,
egymás nyakába ülnek még a sátrak is,
egymást viszik az égben erős angyalok,
és a gyenge a gyengét, furcsa egy dolog.

A villamos hátán ott ül a télapó,
szánkója nincs, kezében megmaradt dió.

Nem én

Van nekem egy
angyalföldi
emberfejű
haverom.
Kérték már az
angyalnépek –
ördögbőrért
sem adom.

Árnyékom ő,
tükörképem,
bosszantja a
szüleit,
amíg alszom,
a konyhában
minden lábost
kiborít.

A kocsim csudaszép Audi…

A kocsim csudaszép Audi,
gurul és sose kell tolni.
A sofőr, ha kicsit gázt ad,
gyalogos sohasem láthat.

Amikor kocsim úgy fékez,
a világ valamit érez.
Amikor kocsim elgázol,
köszönöd nekem azt százszor.

A boszorkány röpte

7 madár az 1 boszorkány,
fent ülnek a felhők ormán,
seprűnyélen jön le onnan,
7 hajtincse mind 1 kontyban.

7 ujja van a balkezén,
7 szempilla a jobb szemén.
1 feje van, mert nem sárkány,
7 tollból nőtt púp a hátán.

7 sebességes a söprű,
csontja vékony, teste könnyű.
Orra nem vas, csak műanyag,
elsuhan a felhők alatt.

http://vorosistvan.tk